

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 У 000602 09 Увп
Бања Лука, 17.05.2010. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија овог суда Смиљане Мрше, као предсједника вијећа, Јанка Нинића и Златка Куленовића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Мире Шормаз Трифковић, у управном спору по тужби С. Т., сина В. из Б. Л., Улица ... бр. ..., стан бр. ..., против рјешења бр.18.05/П-Р-363/08 од 22.09.2008. године, туженог Министарства за ... РС, у предмету враћања посједа стана, одлучујући по захтјеву тужиоца за ванредно преиспитивање пресуде Округног суда у Бањој Луци број 11 0 У 000602 09 У од 25.03.2009. године, у нејавној сједници одржаној дана 17.05.2010. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против напријед наведеног оспореног акта, којим је, уважањем жалбе заинтересованог лица Х. О. из Б. Л. поништено рјешење Одсјека Б. Л. бр. 05-050-02-01-131/00/02 од 11.08.2008. године и предмет враћен том првостепеном органу на поновни поступак. А тим првостепеним рјешењем одбијен је као неоснован захтјев Х. О. да му се врати посјед стана бр. ... на 4. спрату зграде бр. ..., у Улици ..., у Б. Л.

Благовременим захтјевом (погрешно означеним именом "ревизија") за ванредно преиспитивање те пресуде тужилац оспорава њену законитост, истичући: да је Х. О. дана 02.04.1992. године закључио фиктивни брак са сада пок. С., носиоцем станарског права на спорном стану; да из тога произлази да он на дан 30.04.1991. године није био корисник те стамбене јединице, па да му отуда не припада право да му се она врати у посјед; да он није ни поднио захтјев за враћање предметног стана, већ захтјев за враћање куће у В. Б.; да је захтјев неблаговремено поднесен. Предлаже да се побијана пресуда преиначи или да се укине и предмет врати нижестепеном суду на поновни поступак.

Тужена страна у свом одговору у свом одговору упућује на разлоге из образложења оспореног акта и предлаже да се захтјев одбије као неоснован.

Захтјев је неоснован.

Из образложења оспореног акта и побијане пресуде произлази да је напријед наведено првостепено рјешење поништено по жалби Х. О. због мањкавости оцјене изведених доказа у његовом образложењу, која у цјелини гласи: “На основу оцјене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата цјелокупног поступка овај орган је закључио да Х. О. на дан 30.04.1991. године није живио ни трајно становао са носиоцем станарског права пок. С. М. у стану у улици ... број ..., спрат 4, стан број ... у Б. Л., па му се у смислу члана 14. Закона о престанку примјене Закона о кориштењу напуштене имовине, а у вези са чланом 6. ставом 2. Закона о стамбеним односима тај стан не може враћати у посјед”.

Таква “оцјена” изведених доказа, и по налазу овог суда, заиста није у складу са одредбама члана 197. става 2. ЗУП-а, како то правилно налази тужена страна и нижестепени суд. Тиме су повријеђене и одредбе члана 10. ЗУП-а – у којем је изражено начело слободне оцјена доказа – да овлашћено службено лице по свом увјерењу, на основу савјесне и брижљиве оцјене сваког доказа посебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата цјелокупног поступка, одлучује које ће чињенице узети као доказане. Првостепени орган је само дјелимично парафразирао те одредбе, али их практично није примјенио.

У таквој ситуацији сви напријед истакнути приговори тужиоца указују се неоснованим. Преостаје да у поновљеном поступку првостепени орган, приликом оцјене изведених доказа, има у виду и те приговоре.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог из члана 35. става 2. ЗУС-а, па се отуда захтјев тужиоца одбија као неоснован на основу члана 40. става 1 тога закона.

Записничар
Мира Шормаз Трифковић

Предсједник вијећа
Смиљана Мрша

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић